12/12/2019

Μητρ. Βεροίας: “Η δύναμη της πίστεως δεν μετράται με αριθμούς”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 11 Δεκεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος (ενορίας Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος) στη Βέροια.

“Η δύναμη τῆς πίστεως καί τῆς ἀλη-θείας δέν μετρᾶται μέ ἀριθμούς. Τό μικρό ποίμνιο τῆς Ἐκ-κλησίας εἶναι πάντοτε πιό ἰσχυ-ρό ἀπό ὅλους τούς ἐχθρούς καί τούς ἀντι-πάλους του, γιατί ἔχει μαζί του τόν Χριστό, πού δέν ἀφή-νει οὔτε νά διαλυθεῖ, οὔτε νά πει-ρασθεῖ «ὑπέρ ὅ δύναται»” **τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβαμσιώτατος.**

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Σπυρίδων καί γάρ ἡμᾶς συγκα-λεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τά θαύ-ματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι».

Διερχόμεθα μία περίοδο προε-τοι-μα-σίας γιά τή μεγάλη δεσπο-τι-κή ἑορτή τῶν Χριστουγέννων, μία πε--ρίοδο κατά τήν ὁποία ἡ Ἐκ-κλη-σία μας ὅρισε ὡς ἕνα μέσο προ-ε-τοι--μασίας καί καθάρσεως, προ--κει-μένου νά ἑορτάσουμε πνευ-ματικά τή μεγάλη αὐτή ἑορτή, τή νηστεία. Καί ἐν μέσῳ τῆς νηστη-σίμου αὐτῆς περιόδου μᾶς προσ-φέ-ρει τράπεζα πνευματική, τράπεζα ψυχικοῦ καί πνευματικοῦ ἀνεφο-δια-σμοῦ γιά νά μᾶς ἐνισχύσει στόν ἀγώνα μας, γιά νά μᾶς στηρίξει στήν προσπά-θειά μας νά προετοι-μάσουμε κα-τάλ--ληλα τόν ἑαυτό μας, ὥστε νά ζήσουμε πνευματικά τίς μεγά-λες ἑορτές πού πλη-σιά-ζουν.

Πνευματικός ἑστιάτωρ σήμερα, ὅπως τόν ἀποκαλεῖ ὁ ἱερός ὑμνο-γράφος, εἶναι ὁ ἑορταζόμενος προ-στάτης τῆς ἐνορίας σας, ὁ ἅγιος Σπυρίδων, ὁ θαυματουργός ἐπί-σκο--πος τῆς Τριμυθοῦντος.

Εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος μᾶς συνε-κά-λεσε σήμερα στόν ναό του γιά νά τιμήσουμε τή μνήμη του. Καί ὅπως κάθε καλός οἰκοδεσπότης, ὁ ὁποῖ-ος ἑορτάζει, προσφέρει στούς προσ-κεκλημένους του τράπεζα ἑόρ---τιο, τό ἴδιο κάνει καί ὁ ἅγιος Σπυρίδων.

Ἀλλά ἡ τράπεζα στήν ὁποία μᾶς καλεῖ νά παρακαθήσουμε δέν εἶ-ναι τράπεζα ὑλικῶν ἀγαθῶν καί ἐδεσμάτων, ἀλλά εἶναι τράπεζα πνευ-ματική καί οὐράνια, εἶναι τρά--πεζα θεία, κατά τόν ἱερό ὑμνο-γράφο, στήν ὁποία καλούμεθα νά ἀπολαύσουμε τά θαύματα τοῦ ἑορ-ταζομένου ἁγίου καί τίς πράξεις του οἱ ὁποῖες παραμένουν ἀθάνα-τες καί ἔχουν ἐξασφαλίσει καί στόν ἴδιο τήν ἀθανασία.

Καί εἶναι ὄντως «ἡδέα τά θαύ-ματα» τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, θαύ-ματα τά ὁποῖα ἔκανε τόσο ὅσο ζοῦ-σε ὅσο καί μετά τήν κοίμησή του, ἀποδεικνύοντας δύο πραγματι-κό-τη--τες.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ μεγάλη του πί-στη στόν Χριστό, μέ τήν ὁποία ἐπι-τελοῦσε τά θαύματά του. Διότι θαύ-ματα χωρίς πίστη δέν ὑπάρ-χουν, καί ὁ Χριστός ὑποσχέ-θηκε ὅτι αὐτοί πού τόν πιστεύουν θά μπο-ροῦν νά κάνουν ὅσα ἔκανε καί ὁ ἴδιος καί ἀκόμη μεγαλύτερα. «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ», εἶπε, «τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιήσει».

Ἡ δεύτερη πραγματικότητα εἶναι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ τήν ὁποία ἔχει ὁ ἅγιος Σπυρίδων, ἔτσι ὥστε καί διά τῶν πρεσβειῶν καί διά τῶν ἱερῶν λειψάνων του νά ἐπιτελεῖ αἰῶνες τώρα ἀναρίθμητα θαύματα.

Αὐτά τά θαύματα τοῦ ἑορταζομέ-νου ἁγίου ἀποτελοῦν ἐπιβεβαίωση τῆς πίστεώς μας, ἀποτελοῦν ἐπιβε-βαίωση ὅτι ὁ Θεός στόν ὁποῖο πι-στεύουμε εἶναι ζῶν καί παρών καί στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας καί στή ζωή τοῦ κόσμου. Γι᾽ αὐτό καί δέν πρέπει νά ἀνησυχοῦμε, ἀλλά νά προσπαθοῦμε νά μένουμε ἑ-δραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πί-στη μας στόν Χριστό καί ἑνωμέ-νοι ἀδιάρρηκτα μέ τήν Ἐκκλησία μας. Καί ἀκόμη νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη ὅτι ὁ Θεός μεριμνᾶ καί φροντίζει γιά τά πάντα, μεριμνᾶ καί φρο-ντί-ζει καί γιά τήν Ἐκκλησία του.

Αὐτό ἀποδεικνύεται καί μέσα ἀπό τή ζωή τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ὁ ὁποῖος ὡς ἕνας ἀπό τούς 318 πα-τέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνό-δου ἀγωνίσθηκε ἐναντίον τοῦ Ἀ-ρείου καί μέ ἕνα ἁπλό ἀλλά πει-στικό θαῦμα, ἕνα θαῦμα πού ὅλοι γνωρίζετε, αὐτό μέ τό κερα-μίδι πού ἔσφιξε στήν παλάμη του καί ἀπό πάνω ἐξῆλθε φωτιά, ἀπό κά-τω νερό καί μέσα στό χέρι του πα-ρέ--μεινε τό χῶμα, ἀπό τό ὁποῖο εἶχε κατασκευασθεῖ τό κεραμίδι μέ τή βοήθεια τοῦ νεροῦ καί τῆς φω-τιᾶς, ἀπέδειξε τήν ἑνότητα καί τό ὁμο-ούσιο τῶν προσώπων τῆς Ἁγί-ας Τριάδος καί κατῄσχυνε τόν Ἄρειο.

Ὅμως πρίν ἀπό αὐτό τό θαῦμα, ποιός μποροῦσε νά πιστεύσει ὅτι θά ἐπικρατοῦσαν οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀφοῦ ὁ Ἄρειος εἶχε ἐξαπλωθεῖ σέ ὅλη τήν αὐτοκρατορία καί εἶχε κα--ταλάβει ὅλους τούς ναούς τῆς Κωνσταντινουπόλεως;

Καί ὅμως ἡ δύναμη τῆς πίστεως καί τῆς ἀλη-θείας δέν μετρᾶται μέ ἀριθμούς. Τό μικρό ποίμνιο τῆς Ἐκ-κλησίας εἶναι πάντοτε πιό ἰσχυ-ρό ἀπό ὅλους τούς ἐχθρούς καί τούς ἀντι-πάλους του, γιατί ἔχει μαζί του τόν Χριστό, πού δέν ἀφή-νει οὔτε νά διαλυθεῖ, οὔτε νά πει-ρασθεῖ «ὑπέρ ὅ δύναται».

Γι᾽ αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας θεωρεῖ τά θαύματα τόσο σημαντικά στή ζωή της καί στή ζωή τῶν πιστῶν· διότι δέν τά θεωρεῖ ἐντυπωσιακά ἐπιτεύγματα, ἀλλά ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως, ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ στή ζωή τῶν πιστῶν καί τῆς Ἐκκλησίας, ἀφορμή πνευμα-τι-κῆς ἐνισχύσεως καί πνευματικῆς τέρψεως τῶν πιστῶν.

Γι᾽ αὐτό καί προβάλλει τά θαύμα-τα τῶν ἁγίων της, γι᾽ αὐτό καί τά παραθέτει ὡς εὐχάριστα καί ἀπο-λαυ-στικά ἐδέσματα τῆς πνευμα-τι-κῆς τραπέζης πού προσφέρει σέ ὅλους μας ἀπόψε ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος Σπυρίδων.

Καί καθώς κανέ-νας ἀπό ὅσους μετέχουν σέ ἕνα γιορταστικό τρα-πέ-ζι δέν πρέπει νά φύγει χωρίς νά ἔχει πάρει κάτι ἀπό τό τραπέζι, ἔτσι καί ἐμεῖς ἄς πάρουμε ἀπό τήν πνευματική αὐ-τή τράπεζα ὡς ἐκλε-κτό ἔδεσμα τό δίδαγμα τῆς πί-στεως τοῦ ἁγίου Σπυ-ρίδωνος, τό δίδαγμα μιᾶς πί-στε-ως ἁπλῆς ἀλλά σταθερῆς, καί ἄς προσπαθήσουμε μέ-σα ἀπό τίς εὐκαιρίες πού μᾶς προσ-φέρει ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκ-κλη-σία μας καί μέσα ἀπό τόν προσω-πικό μας ἀγώ-να νά τήν αὐξήσου-με, γιατί μόνο ἡ πίστη μας στόν Χριστό μπορεῖ νά μᾶς σώσει καί μόνο ἡ πίστη μας μπορεῖ νά μᾶς κάνει νά ζήσουμε θαύματα, νά ζή-σουμε καί νά αἰ-σθαν-θοῦμε τόν Χρι-στό στή ζωή μας. Καί ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή πού εἶναι, ὅπως εἴπαμε στήν ἀρχή, μία περίοδος κατά τήν ὁποία προσπαθοῦμε μέσα ἀπό τόν ἀγώνα μας νά πλησιάσουμε, νά γνωρίσουμε, νά ζήσουμε κοντά στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος σέ λίγες ἡμέρες θά ἔρθει γιά νά γεννηθεῖ ὄχι στή φάτνη, οὔτε στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ἀλλά νά γεννηθεῖ μέσα στήν καρδιά μας. Αὐτή ἡ καρδιά πρέπει νά εἶναι γεμάτη πίστη καί ἀγάπη γιά Ἐκεῖνον. Ἀμήν.